

HEDESELSKABET MENER ...

Af Christian Bøgh,
kommunikationsdirektør,
Hedeselskabet

Foto: Christian Agerskov Munk

BIODIVERSITETSKRISEN LØSES IKKE AF FLERE PARAGRAFFER

COP27, COP15, 53rd World Economic Forum, Biodiversitetsrådet ... opmærksomheden er rettet mod ét punkt. Næmlig biodiversitetskrisen.

Det er ikke bare endnu en krise – det er KRISEN. En krise, som er kommet kraftigere og hurtigere end klimakrisen.

Hvor klimakrisen og arbejdet for at afbøde denne har været en del af vores bevidsthed i hvert fald siden den daværende norske statsminister Gro Harlem Brundtland udgav sin rapport med titlen "Vores fælles Fremtid" i 1987 – også kaldet Brundtlandrapporten – er biodiversitetskrisen først for alvor dukket op i den brede offentlighed inden for de seneste år. Spørgsmålet er så, om vi ikke har lige så god tid til at kigge på det? Nej!

Hvor klimaet har mulighed for at blive afhjulpnet gennem teknologi, opslugning og lagring af CO₂ m.m., så er biodiversitetskrisen ikke en krise, vi bare kan opfinde en teknologi til at løse. Der findes ingen Ole Opfinder, der kan få uddøde arter til at genopstå. Når først en art er væk – så er den væk.

Men hvad er løsningen? Biodiversitetsrådet udkom før jul sidste år med en rapport, der blandt andet pegede på, at der skulle laves en biodiversitetslov. Det lyder som en besnærende redningskrans, hvorefter vi alle kan læne os tilbage og lade lovarbejdet gå i gang med forvisning

om, at nu er der styr på sagerne. Det offentlige klarer ærterne og vender tilbage med, hvad og hvor meget vi skal gøre.

Opbakningen til en sådan lov er da også ganske massiv.

Hvad betyder det så i praksis? Løser vi biodiversitetskrisen her og nu? Desværre viser al empiri det modsatte. Hver gang der iværksættes en lovgivning – både ny og justering af eksisterende – er den første reaktion stilstand. Vi afventer. For hvad mon der kommer? Er der tilskud i vente? Kommer der krav, der måske er modstridende i forhold til de tiltag, man selv havde planlagt eller var i gang med? Usikkerheden stiger, og vi venter.

Alt imens vokser biodiversitetskrisen.

Når lovgivningen så endelig er vedtaget, skal den jo implementeres og håndhæves. Biodiversitetstiltag skal afprøves, godkendes og følges op på. Der skal ansættes nye embedsfolk, der kan varetage de nye opgaver. De skal uddannes og opbygge erfaring. Sporene fra håndteringen af tilskud til privat skovrejsning skæmmer; her har mange skiftende retningslinjer med efterfølgende indarbejdning og ny praksis til følge resulteret i en nedgang i brugen af ordningen med 60 % alene i 2022 – med mistet skovrejsning til følge.

I Hedeselskabet mener vi, at biodiversitetskrisen ikke kan vente på en lov, som i værste fald sætter os alle i venteposition

i flere år. Vi skal handle nu! Heldigvis er der meget, vi kan gøre og allerede gør. Afgørende er det, at der findes metoder, som er alment anerkendte til monitorering og måling af biodiversitet. Det er den eneste måde, hvorved vi kan afgøre, om de tiltag, vi laver, rent faktisk gør en forskel. Ikke mindst med de mange krav, der snart skyller ind over os fra EU, hvor afrapportering af blandt andet biodiversitet er et af de mange krav.

Frasen om, at handling siger mere end ord, har sjældent været mere relevant end her. Det er erhvervslivet, som skal være katalysatorer i biodiversitetskrisen – både fordi vi er en del af problemet, men i høj grad fordi vi er en endnu større del af løsningen.

Vi skal vise, at det at være med til at løse biodiversitetskrisen er godt for både natur og forretning. Vores kunder efterspørger det, og naturen kræver det. Derfor er Hedeselskabet i fuld gang – både i skov, by, vand og landskab. Alle steder tænker vi biodiversitet ind.

Det behøver vi ikke flere paragraffer for at gøre.